

PROP DE VOSALTRES

Tres àmbits de la vida cristiana

Benvolguts diocesans:

En aquests primers dies de febrer els catòlics podem informar i col·laborar amb tres realitats eclesials diferents però totes elles preocupades per donar resposta a una manera de viure marcat per Jesucrist en l'evangeli i modul·lat per la tradició de l'Església al llarg dels segles. Sempre amb l'ànim de sortir d'un mateix i afavorir i donar la vida pel proïsme.

La primera realitat és la que anomenem la **Vida Consagrada**. És el conjunt de religiosos/as que viuen en comunitat participant d'un carisma o d'un model d'actuació, incorporat a la vida de l'Església, per una persona genial i santa, en l'intent de complir amb total coherència els consells evangèlics de pobresa, obediència i castedat. Tots vosaltres coneixeu algun membre d'una comunitat de religiosos, ja sigui per ser de la vostra pròpia família, del vostre poble o perquè heu col·laborat amb ell en un determinat servei apostòlic. Sabeu que celebren la seva festa anual el dia de la solemnitat de la Presentació del Senyor al temple i la Purificació de la Mare de Déu, és a dir, el Dia de la Candelera com popularment la identifiquem. Aquest any el dia 2 de febrer coincideix amb el diumenge IV del Temps Ordinari. Desitgem felicitar-los per la seva gran festa, demanar a Déu per ells i les seves comunitats i sol·licitar noves vocacions per a les seves congregacions. Volem també agrair el seu servei permanent a les obres de la nostra diòcesi.

La segona realitat és el Moviment Apostòlic de **Vida Creixent**. Són grups d'oració i atenció pastoral de persones grans que existeixen en moltes parròquies de la diòcesi i es vinculen a nivell dioce-

sà per a un recés mensual o algun pelegrinatge anual. Ho fan sobretot al principi i final de curs. També en la seva festa anual del dia 2 de febrer, que és el moment en el qual recordem que Jesús, al ser presentat al temple, surten al seu encontre l'ancià Simeó, «ara, Senyor, deixa que el teu servent se'n vagi en pau... els meus ulls han vist el Salvador» i la profetessa Anna «d'edat molt avançada... mai no es movia del temple i donava culte a Déu nit i dia amb dejunis i pregàries». Aquestes

referències estan escrites en el capítol segon de l'evangeli de sant Lluc. Cada any tenen un programa d'estudi per a les seves reunions en les quals completen la seva formació cristiana; l'actual es basa en el desenvolupament del seu himne en el qual, entre altres coses, s'afirma que «la nostra alegria ningú ens la podrà prendre». És la constatació d'un esclat d'optimisme cristià que allà es respira. Demaneu a Déu per ells perquè estiguin ben atesos i escoltats; ells ho fan per tots nosaltres. També pels seus fills i nets.

La tercera realitat és el Moviment Apostòlic de **Mans Unides**, fundat fa més de 60 anys per un grup de dones d'Acció Catòlica amb una forta preocupació per pal·liar o eliminar la fam de tant persones en el nostre món. Han fet famosa la iniciativa del Dejuni Voluntari el segon divendres del mes de febrer que s'uneix a sopars frugals i col·lectes en parròquies i centres catòlics. Des de fa molts anys hi participen homes i, com a institució, és valorada amb una elevada puntuació per la nostra societat actual a causa de la multitud de projectes que atenen entre les comunitats de les nacions menys desenvolupades. Pràcticament tots els seus recursos que es recullen en les campanyes que promouen es destinen a les finalitats de foment personal i comunitari que publiciten i que donen compte després. En el programa de mà d'aquest any diuen que «ens centrem en la cura de la casa comuna, aprofundint en la relació de la lluita contra la pobresa i la garantia dels Drets Humans».

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Cloenda del Cicle de Nadal a l'auditori

L'Auditori Enric Granados va acollir, el dia del Baptisme del Senyor, la Cloenda del Cicle de Nadal, en un acte organitzat per la l'Agrupació llerdenca de Pessebristes, presidit pel nostre bisbe Salvador, amb altres autoritats.

Durant l'acte es van entregar els premis, accèssits i mencions honorífiques als 40 infants i joves de diversos centres escolars i als 71 concursants inscrits en algun dels 8 grups del certamen d'enguany, amb una total de 111 pessebres. Cal desta-

car també el Premi General del Concurs, que se l'emportà Virgilio del Olmo, pel pessebre monumental que des de fa 26 anys munta a la parròquia de Sant Pau de la Mariola. L'Agrupació tingué alhora un reconeixement als tres pessebres vivents de Lleida: el de l'Escola FEDAC, col·legi de la Sagrada Família i el de la unitat pastoral de les parròquies del Carme i Sant Joan.

Una actuació dels cors infantils de la Coral Shalom va servir per cloure l'acte.

CERCA DE VOSOTROS

Tres àmbitos de la vida cristiana

Queridos diocesanos:

En estos primeros días de febrero los católicos podemos informar y colaborar con tres realidades eclesiales distintas pero todas ellas preocupadas por dar respuesta a un modo de vida marcado por Jesucristo en el evangelio y modulado por la tradición de la Iglesia a lo largo de los siglos. Siempre con el ánimo de salir de uno mismo y favorecer y dar la vida por el prójimo.

La primera realidad es la que llamamos la **Vida Consagrada**. Es el conjunto de religiosos/as que viven en comunidad participando de un carisma o de un modelo de actuación, incorporado a la vida de la Iglesia, por una persona genial y santa, en el intento de cumplir con total coherencia los consejos evangélicos de pobreza, obediencia y castidad. Todos vosotros conocéis algún miembro de una comunidad de religiosos, bien por ser de vuestra propia familia, de vuestro pueblo o porque habéis colaborado con él en determinado servicio apostólico. Sabéis que celebran su fiesta anual el día de la solemnidad de la Presentación del Señor en el templo y la Purificación de Nuestra Señora, es decir, el Día de la Candelaria como popularmente la identificamos. Coincide este año, día 2 de febrero, con el domingo IV del Tiempo Ordinario. Deseamos felicitarles por su gran fiesta, pedir a Dios por ellos y sus comunidades y solicitar nuevas vocaciones para sus congregaciones. Queremos también agradecer su servicio permanente a las obras de nuestra diócesis.

La segunda realidad es el Movimiento Apostólico de **Vida Creixent**. Son grupos de oración y atención pastoral de personas mayores que existen en muchas parroquias de la diócesis y se vinculan a nivel diocesano para un retiro mensual o alguna peregrinación anual. Lo hacen sobre todo al principio y final de curso. También en su fiesta anual del día 2 de febrero, que es el momento en el que recordamos que Jesús, al ser presentado en el templo, salen a su encuentro el anciano Simeón, «ahora ya puedes dejar a tu siervo irse en paz porque mis ojos han visto a tu Salvador» y la profetisa Ana «ya muy avanzada en años... no se apartaba del templo sirviendo a Dios con ayunos y oraciones». Estas referencias están escritas en el capítulo segundo del evangelio de san Lucas. Cada año tienen un programa de estudio para sus reuniones donde completan su formación cristiana; el actual se basa en el desarrollo de su himno en el que, entre otras cosas, se afirma que «nuestra alegría nadie nos la podrá quitar». Es la constatación de un derroche de optimismo cristiano que allí se respira. Pedid a Dios por ellos para que sean bien atendidos y escuchados; ellos lo hacen por todos nosotros. También por sus hijos y nietos.

La tercera realidad es el Movimiento Apostólico de **Manos Unidas**, fundado hace más de 60 años por un grupo de mujeres de Acción Católica con una fuerte preocupación por paliar o eliminar el hambre de tantas personas en nuestro mundo. Han hecho famosa la iniciativa del Ayuno Voluntario en el segundo viernes del mes de febrero que se une a cenas frugales y colectas en parroquias y centros católicos. Desde hace muchos años participan varones y, como institución, es valorada con una elevada puntuación por nuestra sociedad actual debido a la multitud de proyectos que atienden entre las comunidades de las naciones menos desarrolladas. Prácticamente todos sus recursos recogidos en las campañas promovidas se destinan a las finalidades de fomento personal y comunitario que publicitan y que dan cumplida cuenta de ello. En el programa de mano de este año dicen que «nos centramos en el cuidado de la casa común, profundizando en la relación de la lucha contra la pobreza y la garantía de los Derechos Humanos».

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Almacelles ja repara la coberta de la parròquia

La campanya d'apadrinament de teules que la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè d'Almacelles va posar en marxa fa uns mesos, ja està donant els seus fruits i ja han començat les obres per reparar la coberta del temple. A finals del mes de desembre ja hi havia 1.196 teules apadrinades, que suposa una injecció de 24.000 euros.

Els treballs de millora van començar el passat mes de setembre i es va reforçar l'estructura. A principis del mes de gener es va començar a desmuntar la coberta i es va comprovar que hi havia teules que estaven en bones condicions i que es podrien netejar. Les deteriorades se subs-

tituiran per d'altres de noves que es col·locaran de manera que no generin un impacte visual. També està previst que es posin bigues noves de fusta per respectar el disseny original de l'edifici. A més a més, també s'està portant a terme un tractament per

prevenir el corc en les bigues. La reforma integral del temple està pressupostat en 242.000 euros. Des de la parròquia donen les gràcies a totes les persones que estan col·laborant econòmicament perquè s'hagin pogut començar les obres.

Sant Joan de Déu Terres de Lleida té nou gerent

Sant Joan de Déu Terres de Lleida (SJDTL) té nou gerent, el Dr. Jaume Capdevila Mas, i es va presentar fa uns dies als professionals en sengles actes a l'Hospital de Salut Mental de Lleida i també en el centre d'Almacelles.

L'acte va ser conduït pel Gmà. José Luis Fonseca, superior provincial, a qui l'acompanyava la Sra.

Cristina Molina, fins al moment gerent en funcions, i el recentment incorporat gerent de SJDTL, el Dr. Jaume Capdevila Mas.

Durant la presentació, el Gmà. José Luis Fonseca va dirigir unes paraules d'agraïment a la persona del Dr. Jaume Capdevila per haver acceptat el càrrec de gerent i el repte de liderar el projecte, que l'ordre de Sant Joan de Déu ha anat desplegant al llarg de més de 50 anys a la província de Lleida. A continuació va ser el Dr. Jaume Capdevila qui va traslladar a tots els professionals assistents la il·lusió del repte encomanat i va destacar la seva creença en el treball en equip i els valors de la institució de la qual ja forma part.

El nou gerent de SJDTL és llicenciat en Medicina i Cirurgia per la Universitat de Barcelona i Màster en «Economia de la Salut i Gestió Sanitària» per la UB i la UPC. Té una trajectòria professional en la gestió sanitària de més de 35 anys. Ha estat gerent de l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida, director territorial de l'ICS a Lleida i a l'Alt Pirineu i Aran, i també gerent de Gestió de Serveis Sanitaris (GSS), entre altres càrrecs.

AGENDA

▀ **Dilluns, 3 de febrer:**

—A les 11 h, Missa presidida pel bisbe Salvador Giménez a Alcanó per la festivitat de Sant Blai.

—A les 13 h, Visita Pastoral del Bisbe a la Floresta.

▀ **Dimarts, 4 de febrer:**

—Tot el matí, festa dels patrons de Vida Creixent a la Casa de l'Església.

▀ **Dimecres, 5 de febrer.**

—A les 11 h, Visita Pastoral del Bisbe a Sarroca.

▀ **Dissabte, 8 de febrer:**

—De 10 a 16 h, Jornada d'Animadors de Pastoral Juvenil: «Cridats a buscar-se la vida». Organitzada pel SIJ. A la Cova de Manresa.

—A les 19 h, Missa i Sopar de la Fam de Mans Unides a la parròquia de Santa Teresa Jornet.

—A la tarda, Visita Pastoral del Bisbe a Juneda.

VIDES DE SANTS (II)

Santa Àgata de Catània

Santa Àgata o Àgueda (Catània, Sicília, 231-251). El seu nom té origen grec *Ἀγαθη* (Agathe), i que a la vegada té vincle amb *ἀγαθος* (agathos), que significa «bo». Àgata va néixer a Catània, ciutat situada a l'est de Sicília, allí hi va morir de ben jove per culpa de les persecucions que van sofrir els cristians de Deci, emperador romà.

Per parlar de santa Àgata hem de fer referència a *Acta martyrum* (actes dels martiris dels sants). Segons relata la llegenda àuria escrita pel frare dominic i arquebisbe de Gènova, Iacopo da Voragine (Jaume de Voragine), Àgata havia destinat la seva virginitat a Déu i d'aquí que rebutgés les propostes amoroses que venien d'un oficial romà anomenat Quincià. Aquest prefecte, com a revenja, va ordenar perseguir-la i condemnar-la per ésser cristiana i malvada.

La seva festivitat se celebra cada 5 de febrer. L'any 238 dC, Quincià va preceptuar torturar-la. Aquest turment consistia en tallar-li els dos pits. Posteriorment, sant Pere feu acte de presència a la presó i li curà les ferides. Emperò, la cosa no finalitzà aquí, els soldats de Quincià continuaren amb

els interrogatoris i turments. Àgata fou condemnada a morir. Va ésser col·locada nua a sobre un llit de carbó bullent. Posteriorment, es va produir un terratrèmol que va fer caure un mur sobre els consellers de Quincià, entre ells, un amic d'aquest que havia ordenat que torturessin Àgata. Finalment, Àgata va morir a la presó. Fou sebollida a l'abadia de Santa Àgata, a Catània. El seu martiri ens ha arribat en una versió grega i una altra de llatina, tot i que es dubta de la seva credibilitat, se sap que la certesa del seu turment reposa en la tradició transmesa de generació en generació.

Santa Àgata és considerada com a patrona de les dones en moltes poblacions. El culte a aquesta santa se celebra en poblacions com Seròs, la Granja d'Escarp, Juncosa, Sunyer, Aitona, Alcarràs, Sudanel·l, Sarroca de Lleida, entre d'altres. En els nostres dies, santa Àgata també esdevé invocada per les dones per rebre protecció davant dels maltractaments i del càncer de pit.

Josep Maria Corretger Olivart

REFLEXIONS

La transformació de la ciència en tecnociència

La invitació, i l'exigència, que al meu entendre llançava el Concili de diàleg amb les ciències, en un món plural, va promoure la bioètica. (...) Vull fer algunes consideracions sobre la ciència que crec d'interès per a comprendre la necessitat de la bioètica en el bagatge de les nostres societats.

La ciència, ja al segle XX, es va tornar bàsicament tecnociència. No podem dialogar ja amb un «bios» neutre, sinó modificat per l'acció humana, amb el que comporta de responsabilitat ètica. «El que puc fer» va sempre acompanyat de la responsabilitat de «el que he de fer».

La distinció entre ciència i tècnica és qüestionada per la interconnexió entre les ciències naturals i la tecnologia, que es manifesta tant en una tecnificació de la ciència com en una científicació de la tècnica.

La nova ciència és sobretot ciència tecnològica. La ciència teòrica es podria presentar com a innocent, mentre que la tecnociència és essencialment bel·ligerant, perquè sempre serà modificadora de la realitat. La tècnica constitueix una mediació essencial per relacionar-se científicament amb la realitat.

Com bé va descriure el filòsof Jacques Ellul, el sistema tècnic, la tecnociència, és autònoma, és a dir, és ella mateixa la que tendeix a regular-se i a imposar les seves exigències. La tecnociència ja no està sempre en mans de la persona, sinó que vivim immersos en el seu si, sense tenir moltes vegades consciència d'això, i per això mateix podem acabar esclavitzats per ella.

La tecnociència, en tots els seus camps d'aplicació, amb el poder que ens atorga ens remet constantment a la nostra responsabilitat ètica.

Diu el Concili: «La humanitat ha realitzat grans avenços en les ciències positives, en el camp de la tècnica i en l'esfera de les arts liberals. Però en la nostra època ha obtingut èxits extraordinaris en la investigació i en el domini del món material. Sempre, però, ha buscat i ha trobat una veritat més profunda (...).»

Margarita Bofarull, rscj

Fragment de la ponència «Bioètica del Concilio Vaticano II hasta hoy: oportunidades y límites». I Congrés Mundial de Bioètica, El Escorial, 2017.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2S 15,13-14.30;16,5-13a / SI 3 / Mc 5,1-20]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; beat Esteve Bellesini, prev. agustinià; sant Òscar, bisbe.

4. ■ Dimarts [2S 18,9-10.14b.24-25a.30-19,3 / SI 85 / Mc 5,21-43]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelità); sant Gilbert, prev.; sant Joan de Brito, prev. i beats Rodolf Acquaviva, prev., i companys, Francesc

Pacheco, Carles Spínola, prevs., i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó Ignasi Magín, prev., i companys, jesuïtes, mrs.

5. ■ Dimecres [2S 24,2.9-17 / SI 31 / Mc 6,1-6]. Santa Àgata o Àgueda, verge i màrtir siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr, patrona de Calaf.

6. ■ Dijous [1R 2,1-4.10-12 / SI: 1Cr 29,10-12 / Mc 6,7-13]. Sant Pau Miki, prev. a Nagasaki (Japó, 1597).

7. ■ Divendres [Sir 47,2-13 / SI 17 / Mc 6,14-29]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.

8. ■ Dissabte [1R 3,4-13 / SI 118 / Mc 6,30-34]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev. fund. somascos; sant Josefina Bakhta, vg.; santa Elisenda, vg.

9. ■ Diumenge vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 58,7-10 / SI 111 / 1C 2,1-5 / Mt 5,13-16]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.

25 ANYS CPT

«Una oportunitat de creixement personal»

FRANCESC XAVIER RIUS

Francesc Xavier Rius és un laic que fou membre de les ponències del Concili, representant la diòcesi de Tarragona. Per ell, viure el Concili fou una oportunitat més de creixement personal i col·lectiu.

Quina va ser la seva tasca durant la celebració del Concili Provincial Tarraconense?

La meua tasca va ser gairebé més intensa durant la fase de preparació que en la fase de sessions del Concili. Vaig tenir la sort de poder treballar en la proposta del capítol tercer «La sol·licitud pels més pobres i marginats» amb Mn. Antoni Maria Oriol i Taret i Pilar Malla. Ens vam reunir nombroses vegades per tal d'anar extraintentant les respostes dels qüestionaris. Estava en mig de dos «monstres» del tema, un des del punt de vista de la doctrina social de l'Església i altra des de l'experiència i saviesa que li donava la direcció de Càritas diocesana de Barcelona.

Com el va viure? Què en destacaria?

Recordo que el vaig viure com una oportunitat més de creixement personal i col·lectiu. En aquell moment em semblava que la meua experiència a la Càritas Diocesana de Tarragona era bastant curta però que hi tenia de contribuir amb tot el que podia aportar-hi. Ara potser valoro la meua motivació i la força que donava la joventut.

Quins fruits creu que ha donat en l'Església que peregrina a Catalunya?

Segur que molts, però, no han pogut evitar la crisi tan forta que estem patint actualment a la nostra Església. No ho vam saber preveure i no vam poder prendre les decisions oportunes per contrarestar-la.

La Presentació del Senyor

COMENTARI

Jesús, entregat totalment al Pare

Presentació del Senyor al temple, mosaic de Marko Rupnik

Gairebé tothom coneix aquesta festa com la Candelera fent referència a les candeles que portem durant la celebració. Però avui és sobretot la Presentació del Senyor al temple. Jesús com veiem a l'evangeli, és presentat i ofert al Senyor: *Els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer sigui consagrat al Senyor.* Jesús, també com a home, viurà sempre entregat, consagrat al Pare. I ha vingut al món per a il·luminar totes les nacions tal com diu Simeó: *Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions.* Jesús és la glòria d'Israel però la seva llum ha d'il·luminar tot el món. També nosaltres hem de ser llum pel món (ho signifiquen les candeles que portem a les mans). La primera lectura parla del *missatge que prepari el camí al Senyor: Tot seguit el Senyor que vosaltres busqueu, entrarà al seu temple.* La seva missió? *Purificarà els descendents de Leví (els sacerdots) i des d'aleshores oferiran al Senyor una oblació digna i les oblacions de Judà i Jerusalem seran agradables al Senyor.* El Senyor ve a purificar-nos perquè la nostra vida sigui una ofrena agradable al Pare.

La segona lectura subratlla precisament la humanitat d'aquell que avui és presentat al temple com a primogènit: *Jesús s'ha emparentat amb nosaltres per poder destituir amb la seva mort el diable, i així fer-nos lliures, ja que, sostmesos com estàvem al temor de la mort, érem esclaus tota la vida. Noteu que ell no ha vingut per ajudar els àngels sinó els descendents d'Abraham.* Per això calia que es fes en tot semblant al germans, perquè després que ell mateix ha passat la prova del sofriment pot confortar els altres que són provats. Continuem avui contemplant el misteri de Nadal: Déu s'ha fet home per compartir la nostra vida, per fer-nos lliures del temor de la mort, per ser llum i perquè també nosaltres confortem els nostres germans, els alliberem i els mostrem la llum de Crist que il·lumini la seva vida.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del profeta Malaquies (MI 3,1-4)

Això diu el Senyor: «Jo envio el meu missatger perquè prepari el camí davant meu, i tot seguit el Senyor que vosaltres busqueu, l'àngel de l'aliança que desitgeu, entrarà al seu temple. Ja ve, diu el Senyor de l'univers. ¿Qui resistirà el dia de la seva arribada? ¿Qui es mantindrà dret quan ell aparegui? Perquè serà com el foc del fonedor i com el sabó de fer bugada: s'asseurà a fondre i a depurar la plata, purificarà els descendents de Leví, els refinarà com la plata y l'or. Des d'aleshores oferiran al Senyor una oblació digna, i les oblacions de Judà i de Jerusalem seran agradables al Senyor com ho eren abans, com en els temps antics».

▶ Salm responsorial (23)

R. *El Senyor és el rei de la glòria.*

Portals, alceu les llindes / engrandiu-vos, portals eternes, / que ha d'entrar el rei de la glòria. R.

¿Qui és aquest rei de la glòria? / És el Senyor, valent i poderós, / és el Senyor, victoriós en el combat. R.

Portals, alceu les llindes; / engrandiu-vos, portals eternes, / que ha d'entrar el rei de la glòria. R.

¿Qui és aquest rei de la glòria? / És el Senyor, Déu de l'univers, / és aquest el rei de la glòria. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 2,14-18)

Els fills d'una família són d'una mateixa sang. Per això Jesús s'ha emparentat amb nosaltres per poder destituir amb la seva mort el diable, que tenia el domini de la mort, i així fer-nos lliures, ja que, sotmesos com estàvem al temor de la mort, érem esclaus tota la vida. Noteu que ell no ha vingut per ajudar els àngels, sinó els descendents d'Abraham. Per això calia que es fes en tot semblant als germans, i així pogués ser un gran sacerdot compassiu i acreditat davant Déu per expiar els pecats del poble. Perquè, després que ell mateix ha passat la prova del sofriment, pot confortar els altres que són provats.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 2,22-40) (Versió abreujada)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer, sigui consagrat al Senyor. També havien d'oferir en sacrifici «un parell de tórtors o dos colomins», com diu la Llei del Senyor. Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós que esperava l'hora en què Israel seria consolada, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guiat per l'Esperit, i quan els pares entraven amb el nen Jesús, per complir amb ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: —«Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble.»

▶ Lectura de la profecia de Malaquies (Mal 3,1-4)

Esto dice el Señor Dios: «Voy a enviar a mi mensajero para que prepare el camino ante mí. De repente llegará a su santuario el Señor a quien vosotros andáis buscando; y el mensajero de la alianza en quien os regocijáis, mirad que está llegando, dice el Señor del universo. ¿Quién resistirá el día de su llegada? ¿Quién se mantendrá en pie ante su mirada? Pues es como fuego de fundidor, como lejía de lavadero. Se sentará como fundidor que refina la plata; refinará a los levitas y los acrisolará como oro y plata, y el Señor recibirá ofrenda y oblación justas. Entonces agradecerá al Señor la ofrenda de Judá y de Jerusalén, como en tiempos pasados, como antaño».

▶ Salmo responsorial (23)

R. *El Señor, Dios del universo, él es el Rey de la gloria.*

¡Portones!, alzad los dinteles, / que se alcen puertas eternas: / va a entrar el Rey de la gloria. R.

¿Quién es ese Rey de la gloria? / El Señor, héroe valeroso; / el Señor valeroso en la batalla. R.

¡Portones!, alzad los dinteles, / que se alcen las puertas eternas: / va a entrar el Rey de la gloria. R.

¿Quién es ese Rey de la gloria? / El Señor, Dios del universo, / él es el Rey de la gloria. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (He 2,14-18)

Lo mismo que los hijos participan de la carne y de la sangre, así también participó Jesús de nuestra carne y sangre, para aniquilar mediante la muerte al señor de la muerte, es decir, al diablo, y liberar a cuantos, por miedo a la muerte, pasaban la vida entera como esclavos. Notad que tiende una mano a los hijos de Abraham, no a los ángeles. Por eso tenía que parecerse en todo a sus hermanos, para ser sumo sacerdote misericordioso y fiel en lo que a Dios se refiere, y expiar los pecados del pueblo. Pues, por el hecho de haber padecido sufriendo la tentación, puede auxiliar a los que son tentados.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 2,22-40) (Versión abreviada)

Cuando se cumplieron los días de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor, de acuerdo con lo escrito en la ley del Señor: «Todo varón primogénito será consagrado al Señor», y para entregar la oblación, como dice la ley del Señor: «un par de tórtolas o dos pichones». Había entonces en Jerusalén un hombre llamado Simeón, hombre justo y piadoso, que aguardaba el consuelo de Israel; y el Espíritu Santo estaba con él. Le había sido revelado por el Espíritu Santo que no vería la muerte antes de ver al Mesías del Señor. Impulsado por el Espíritu, fue al templo. Y cuando entraban con el niño Jesús sus padres para cumplir con él lo acostumbrado según la ley, Simeón lo tomó en brazos y bendijo a Dios diciendo: «Ahora, Señor, según tu promesa, puedes dejar a tu siervo irse en paz. Porque mis ojos han visto a tu Salvador, a quien has presentado ante todos los pueblos: luz para alumbrar a las naciones y gloria de tu pueblo Israel.»